

Vlagtwedder ijvert voor behoud streektaal

N.H.N.
7-6-1987

Van onze correspondent

VLAGTWEDDE - „In het Westerwolds is vrijwel niets te krijgen, als er niet gauw wat gebeurt, dan is het Westerwoldse dialect helemaal verdwenen”. Dat zegt Meijco van Velzen uit Vlagtwedde, politie-ambtenaar en initiatiefnemer van de heruitgave van Westerwoldse verhalen die eerder in de jaren twintig en dertig werden uitgebracht.

Meijco van Velzen is een geboren en getogen Onstwedder. In zijn jeugd kwam hij dan ook volop in aanraking met het typische Westerwoldse dialect, dat met kenmerkende woorden als „wol” en „nich” (wel en niet) van de Groninger dialecten nog het dichtst bij het Saksisch staat.

„Tegenwoordig hoor je nog maar zelden iemand het Westerwolds spreken. Als het al gebeurt, is het vaak verbasterd. Er is ook al in jaren geen literatuur meer in het Westerwolds verschenen. Al in 1966 schreef prof. Entjes van het Nedersaksisch Instituut dat het Westerwolds aan het uitsterven was.”

Meijco van Velzen heeft zich van jongs af aan voor de streektaal geïnteresseerd. Zo kwam hij in aanraking met de Stichting het Grunneger Bouk en later met Simon Reker van het vroegere Radio Noordprogramma Sloaperstil. Een radio-opname van een Westerwoldse avond in Vlagtwedde waar het gemis van het ge-

● *Meijco van Velzen gefotografeerd in het fraaie Westerwoldse landschap. Er is Van Velzen alles aan gelegen om het Westerwolds als streektaal nieuw leven in te blazen.*

(Foto: Hans Banus)

schreven Westerwolds duidelijk werd gevoeld, bracht hem op het idee om oud materiaal te verzamelen.

Van Velzen deed onderzoek bij het Nedersaksisch Instituut en uit gemeente-archieven probeerde hij meer aan de weet te komen over de levensloop van Wester-

woldse auteurs als Anno Hendrikus Smith, Jan Hendrik Neuteboom, Jan Pieter Bloemhoff, Harm Kraai, Jans Verwer en Tjapke Mennenga.

„Ik geloof dat ik inmiddels alles verzameld heb wat er in het Westerwolds is gepubliceerd. Dat komt niet allemaal in het boek dat nu uitgege-

ven wordt en als titel krijgt „Roege Wilt en andere Westerwoldse verhalen”.

Het is meer bedoeld om mensen kennis te laten maken met het Westerwolds en als er voldoende belangstelling is, kunnen we ook gaan denken aan het uitgeven van bijvoorbeeld het hele werk van Neuteboom”.

Verwacht Meijco van Velzen ook dat de belangstelling voor het Westerwolds zal toenemen en dat er nieuwe schrijvers zullen opstaan? „Als dat zou kunnen, zou het geweldig zijn, maar daar geloof ik niet meer in. De zinsopbouw is heel anders, eigenlijk is het een heel andere taal dan het gangbare Gronings. Bovendien is er in het nu verzamelde werk niet echt één stijl te ontdekken. Waar het niet meer dagelijks gebruikt wordt, denk ik niet dat er nog nieuwe publikaties zullen verschijnen”.

De gemeente Stadskanaal heeft inmiddels 1500 gulden op tafel gelegd om de heruitgave van de oude verhalen mogelijk te maken. Ook de gemeente Vlagtwedde staat positief tegenover het initiatief, terwijl van Bellingwedde nog een reactie wordt verwacht. „Roege Wilt en andere Westerwoldse verhalen” verschijnt voorlopig in een oplage van 800 exemplaren. Van Velzen: „Het Westerwolds is maar een klein taalgebied. Dus we beginnen voorzichtig. Aan de andere kant is het wel zo dat met name in Zuid-Groningen de belangstelling voor de streektaal sterk leeft. Bovendien is het boek natuurlijk ook interessant voor mensen die zich meer in het algemeen voor streektaal interesseren.”

